

**Громадська організація
«Київська наукова організація
педагогіки та психології»**

**ЗБІРНИК ТЕЗ
НАУКОВИХ РОБІТ**

учасників міжнародної
науково-практичної конференції:

**«СУЧАСНІ ПЕДАГОГІКА
ТА ПСИХОЛОГІЯ: ПЕРСПЕКТИВНІ
ТА ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ
НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»**

10–11 липня 2020 року

Частина I

Київ
2020

УДК 37.01+159.9(063)
С91

Сучасні педагогіка та психологія: перспективні та пріоритетні напрями наукових досліджень : матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, Україна, 10–11 липня 2020 року). Київ : ГО «Київська наукова організація педагогіки та психології», 2020. – Ч. 1. – 116 с.

УДК 37.01+159.9(063)
С91

У збірнику містяться матеріали, подані на міжнародну науково-практичну конференцію «Сучасні педагогіка та психологія: перспективні та пріоритетні напрями наукових досліджень». Для студентів, аспірантів, викладачів навчальних закладів, науковців та представників громадських організацій.

Організатори конференції не завжди поділяють думку учасників. У збірнику максимально точно відображається орфографія та пунктуація, запропонована учасниками.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

Hodovanets N. I., Lehan V. P. MICHAEL WEST AS A FOUNDER OF TEACHING READING METHODOLOGY	39
Holoshchuk S. L. DEVELOPING LEARNERS' WRITING SKILLS IN AN ONLINE CLASSROOM	42
Гончар Т. О., Лаптєва І. В. МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ КРИТЕРІАЛЬНОГО ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ УЧНІВ З МАТЕМАТИКИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ	44
Гончар Т. О., Молодчик О. В. ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ МЕТОДИК НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ У 5-9 КЛАСАХ	48
Гончар Т. О., Яценюк М. С. РЕАЛІЗАЦІЯ МІЖПРЕДМЕТНИХ ЗВ'ЯЗКІВ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ	51
Зозуля К. В. ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ХОРЕОГРАФІЇ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	54
Івахно Н. О. АНТРОПОНІМИ ЯК СКЛАДНИК ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ ВИВЧЕННЯ, СИСТЕМА КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ	58
Колечинцева Т. С. ТЕСТУВАННЯ ЯК МЕТОД ОЦІНЮВАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	61
Крачковська О. О. ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ МОЛОДШОЇ ШКОЛИ ЗА ДОПОМОГОЮ НАВЧАЛЬНИХ ПРЕДМЕТІВ	64
Омельчук О. Г. РОЗВИТОК МАТЕМАТИЧНИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ МОЛОДШОЇ ШКОЛИ ЗА ДОПОМОГОЮ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ІГОР	67

них знань в фінансовій сфері практичної діяльності, розкриває предметні зв'язки та роль математики у теорії фінансів, формує пізнавальний інтерес до вивчення математики, підвищує якість математичної підготовки учнів.

Навчальний курс має прикладний характер. Програма передбачає використання діяльнісного підходу при навчанні учнів. Практичні роботи, навчальні ігри, проекти є важливою складовою занять і дозволяють їм не лише краще запам'ятати вивчений матеріал, а й стати активними учасниками змодельованих навчальних ситуацій. Це дасть можливість сформувати в школярів навички, необхідні для забезпечення власного економічного добробуту і добробуту своєї родини. Це означає, що учням доведеться використовувати свої математичні компетентності під час вирішення практичних завдань.

Література:

1. Наскрізна лінія «Підприємливість і фінансова грамотність» на уроках математики [Електронний ресурс]. – 2019. Режим доступу: <https://naurok.com.ua/naskrizna-liniya-pidpriemlivist-i-finanova-gramotnist-na-urokah-matematiki-105561.html>
2. Фінансова грамотність. Фінанси. Що? Чому? Як?: робочий зошит для учня / авт. кол. – К., 2019. – 160 с.

Зозуля К. В., викладач кафедри початкової і професійної освіти

*Харківський національний педагогічний університет
імені Г. С. Сковороди
м. Харків, Україна*

ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ХОРЕОГРАФІЇ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Хореографічне мистецтво здатне забезпечити розвиток індивідуальних здібностей дітей. Молодший шкільний вік привертає найбільший інтерес, так як саме у цьому віці закладається основа особистості. Хореографічне мистецтво є одним із засобів всебічного розвитку молодших школярів. Воно об'єднало у собі музику, ритміку, образотворче мистецтво, театр та пластику рухів.

Для оволодіння мистецтвом танцю потрібно володіти певними здібностями. Для занять у хореографічному колективі проводять відбір дітей під час якого звертають увагу на зовнішні сценічні дані вступника, проводять перевірку його професійних фізичних даних, таких як стан стоп (у тому числі підйому), виворотність ніг, гнучкість тіла,

стрибок, танцювальний крок. Правильний відбір дітей для навчання танцю і успішне вирішення завдань навчально-виховної роботи можливі тільки при ретельному вивченні їх анатомо-фізіологічних і психологічних особливостей. Отримані дані роблять можливим диференційований підхід до дітей з різним рівнем вікового розвитку в процесі навчання і виховання і, як правило, призводить до значного педагогічного ефекту.

Анатомо-фізіологічними та психологічними особливостями прийнято називати віковими особливості того чи іншого вікового періоду. Розглянемо фізіологічні особливості навчання хореографії дітей молодшого шкільного віку.

Молодший шкільний вік прийнято вважати з 6-7 років до 10-11 років. У цей період відбувається подальший фізичний та психологічний розвиток дитини.

Велике значення для занять танцями має зріст. Зріст та розвиток дітей у молодшому шкільному віці йдуть безперервно, але темпи зростання і розвитку не збігаються.

Виділяють декілька вікових періодів через хвилеподібність темпів зростання і розвитку дитини. Такі періоди прийнято називати періодами витягування: до 1 року, з 3 до 7 років, з 11-12 років до 15 років; а періоди уповільнення росту – періодами округлення: з 1 до 3 років і з 7 до 10-11 років [1]. Приблизно до 10 років дівчата та хлопчики ростуть однаково. У 8-9 років у дівчат настає предпубертатний період, або період дитинства, у хлопців він настає пізніше та триває до 9-10 років [4]. Кістна система у молодшому шкільному віці ще не остаточно сформована. Ще не завершено окостеніння хребта, грудної клітини, таза та кінцівок. Це відкриває можливості для правильного фізичного виховання і для занять хореографією. Хребет гнучкий та податливий, при тривалому неправильному положенні тіла можливе його викривлення. Тому необхідно стежити за правильною поставою і походою [3].

З точну зору навчання хореографії дітей молодшого шкільного віку великий практичний інтерес становить прогнозування зростання та змін пропорцій тіла дітей молодшого шкільного віку у процесі їх розвитку. Виділяють три типи структури людини в залежності від співвідношення довжини тіла, тулуба і кінцівок: перша форма – *мезоморфний* – являє собою середню форму будови тіла, проміжну між двома попередніми; друга форма – *брахіморфна* – характеризується відносно довгим і широким тулубом і порівняно короткими ногами і руками; третя форма – *доліхоморфна* – характеризується відносно вузьким тулубом, плечима і тазом і відносно довгими ногами і руками, причому саме тулуб порівняно короткий [2, с. 74-75]. У хореографії перевага віддається доліхоморфного і мезоморфному типам складання.

Не тільки правильна статура, але і співвідношення ваги, зросту та окружності грудної клітини відіграють значну роль при виконанні

багатьох складних рухів. Для занять хореографією важливо мати не тільки пропорційну будову тіла, але і правильну поставу.

Діти молодшого шкільного віку мають достатній рівень психічного розвитку, але дуже збудливі. Саме у ці роки для дітей характерні емоційність та багата уява, але слабка стійкість уваги і на заняттях діти швидко втрачають темп і ритм.

Молодші школярі в цьому віці володіють в основному наочно-образним характером запам'ятовування, тому особистий показ рухів педагогом найбільш ефективний. Характер ще тільки складається, але діти вже мають деяку наполегливість, здатні ставити перед собою певні цілі. Найбільш сприятливий вік для сприйняття руху в хореографії – 10-11 років. У молодшому шкільному віці можна спостерігати недостатню розвиненість координації рухів та орієнтацію у просторі. При цьому потрібно зазначити, що у дівчаток процес освоєння рухів більш точний, ніж у хлопчиків в тому ж віці [5, с. 17].

Під час роботи з молодшими школярами слід відводити місце іграм та нескладним масовим танцям. Саме так тіло дитини можна підготувати до традиційних рухів класичного танцю. За допомогою правильно підібраних вправ можна сприяти виправленню деяких недоліків у корпусі, ногах, розвинути виворотність, покращити стан ступні, розвинути розтяжку, гнучкість корпусу [5, с. 17].

Під час занять хореографією з дітьми молодшого шкільного віку виникає складність поєднати дівчаток та хлопчиків. Діти молодшого шкільного віку соромляться одне одного, інколи бояться становитися в пари та не бажають брати за руки один одного. Одна із головних задач вчителя-хореографа навчити дітей простим, дружнім та партнерським відносинам. Саме так відбуватиметься зростання культури поведінки та спілкування.

У віці 6-7 років педагогу-хореографу необхідно більше уваги приділяти музично-ритмічним сюжетним іграм, відтворенню елементів різних обрядів, інсценізації пісень, які активізують інтерес молодших школярів до мистецтва, оскільки у цьому віці домінує виразна та зображувальна моторика.

У 8-9 років анатомічно дозріває руховий механізм та загальний розвиток моторики спрямовується на поступове оволодіння можливостями координації й укріплення динамічного стереотипу руху. У цьому віці вчитель-хореограф повинен робити акцент на вивченні більш складних танцювальних елементів, умінні аналізувати, інтерпретувати й відображати особливості мистецьких творів засобами рухової діяльності.

Перебудова моторного апарату відбувається у дітей 10-и років. У цей час відбувається порушення гармонії рухів, може з'явитися незграбність та вайлуватість. Тому одним із головних завдань вчителя-хореографа під час проведення занять з хореографії не відпрацьовувати рухи, а у формуванні естетичності. Молодші школярі цього вікового

періоду повинні навчитися реагувати рухами на зміну фраз, характер музики, імпровізувати й драматизувати [5, с. 19-20].

Таким чином, у молодшому шкільному віці заняття хореографією, позитивно впливають на різні психічні процеси, допомагають дітям фізично зміцнитися. Під час занять діти набувають правильної постави, стають більш граціозними та підтягнутими; культура поведінки дітей стає вищою. Головним завдання педагога-хореографа є виховання здорової та радісної дитини, щоб заняття хореографією приносили їй радість та задоволення, допомогли їй ставати активною, творчою, рухливою та спритною.

Література:

1. Гальперин С.И. Анатомия и физиология человека. Москва : Высшая школа, 1974. 468 с.
2. Головацький А.С., Черкасова В.Г. Анатомія людини : підруч. для студентів вищ. мед. навч. закл. IV рівня акредитації : у 3 т. / за ред. Головацький А.С. Вінниця : Нова книга, 2017 Т. 1. 367 с.
3. Особенности обучения бальному танцу младших школьников. Название с экрана. URL: <https://infourok.ru/osobennosti-obucheniya-balnomu-tancu-mladshih-shkolnikov-3791999.html>
4. Розвиток статевої функції у дітей. Назва з екрана. URL: https://pidru4niki.com/12980108/meditsina/rozvitok_statevoyi_funktsiyi_ditey
5. Тараненко Ю.П. Розвиток художньо-творчих здібностей молодших школярів у процесі хореографічної діяльності : навч.-метод. посіб. Мелітополь : ПП Скребейко П.В., 2017. 84 с. URL: <https://dspace.bdpu.org/bitstream/123456789/606/1/Taranenko%20YU.%20P.%20Rozvytok%20khudozhn%CA%B9o-tvorchyykh%20zdibnotey%20molodshykh%20shkolyariv%20u%20protsesi%20khoreohrafichnoyi%20diyal%CA%B9nosti.pdf>